

enskomst. Det er jo derfor, det er så vigtigt at få slået denne pæl fast i jorden også over for den irske kommissær.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 164

12) Til beskæftigelsesministeren af:

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

»Vil ministeren i forlængelse af udtalelser fra EU's kommissær for det indre marked, Charlie McCreevy, som onsdag på et møde i Stockholm sagde, at det er i strid med EU's regler, når den svenske fagbevægelse laver blokader mod udenlandske virksomheder for at opnå svensk overenskomst, forklare, hvad den danske regering vil gøre for at forsvare den danske overenskomstmodel, som i denne sammenhæng ligner den svenske?«

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

For nu at prøve at komme tilbage på sporet igen i stedet for at snakke lovbestemt mindsteløn, hvilket både er dumt og i øvrigt også utilstrækkeligt i forhold til de problemer, vi står over for, kunne jeg godt tænke mig at stille ministeren ikke alene et spørgsmål om, hvad man håber i forhold til den danske model, og heller ikke kun et spørgsmål om, hvad den danske og den svenske regering eventuelt skulle have af indvendinger, men også et spørgsmål om, hvilke problemer man kan forudse, hvis, såfremt, i fald den danske og den svenske regering ikke har et flertal i EU bag deres holdninger.

Vi har jo at gøre med reglerne for det indre marked, og dermed kan der gennemføres direktiver på det her område som f.eks. det servicedirektiv, vi har gang i nu, uden at det behøver at have tilslutning fra den danske regering.

Hvordan kan man så forestille sig, at den danske regering kan slås for, at den danske model og konfliktretten bliver bevaret i EU?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil godt lige svare på det spørgsmål, der er stillet. Som jeg nævnte tidligere, følger vi nøje den verserende svenske sag om konfliktretten ved EF-Domstolen, idet det svenske og det danske arbejdsretlige system har en lang række fælles træk. Derfor vil vi, når tid er, afgive indlæg i sagen, og det vil ske til støtte for det kollektive

aftalesystem, som vi kender det, og det vil ske til støtte for, at det er fuldt foreneligt med EU-retten, at faglige organisationer konflikter for at få overenskomst også med udenlandske tjenesteydere.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at regeringen fuldt ud vil forsvare den måde, som vi har valgt at indrette vores arbejdsmarked på i Danmark, og at vi vil tage alle de nødvendige forholdsregler i bestræbelserne på at værne om og forsvare den danske overenskomstmodel.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes bare ikke, at mit spørgsmål besvares. På baggrund af de udtalelser, der kommer fra EU-kommissæren, er det et direkte frontalt angreb på konfliktretten og den danske og den svenske overenskomstmodel. Vi står i en situation, hvor direktiver på det område, der handler om det indre marked, kan gennemføres, på trods af hvad den danske regering mener, og på trods af hvad den svenske regering mener, så problemet er væsentlig større end bare at sørge for – al ære værd – at den danske regering forsvare overenskomstmodellen.

Hvad gør vi med hensyn til det problem, at vi risikerer, at EU's indre marked betyder, at konfliktretten rent faktisk bliver sat under pres og måske i sidste ende umuliggjort? Det er jo det spørgsmål, der er til debat, uafhængigt af at nogle lande kunne være imod.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hvis vi havde haft denne diskussion forud for sidste onsdag – nu tager jeg så forbehold for, at der er lidt usikkerhed om, hvad kommissæren har sagt – ville jeg fortrøstningsfuldt her i Folketingssalen have sagt, at det danske og det svenske overenskomstsysteem jo tjener som rollemodel for mange lande i Europa. Der har været utrolig stor interesse i den senere tid for netop at komme op og undersøge, hvordan Danmark og Sverige løser de spørgsmål, vi har på arbejdsmarkedet.

Derfor er det utrolig ærgerligt, at den irske kommissærs udtalelser ligesom kaster en skygge eller en tvivl over det her, men det skal ikke ændre ved, at jeg tror, at den danske og den svenske model er anerkendte i EU, og at vi derfor ikke løber ind i nogen problemer med at få respekteret, at vi har indrettet vores arbejdsmarked på den måde, som vi har.